

Studia nad Unią Europejską stanowią niezależny i istotny kierunek badań nad integracją regionalną. Jednakże przeszkody natury metodologicznej utrudniają ustanowienie powszechnie przyjętych standardów w tej dziedzinie. Często określa się ten teoretyczny niedostatek za pomocą znanej metafory o ślepcach i słoni; ślepcy dotknęli różnych części zwierzęcia i wyciągnęli odmienne wnioski na temat jego natury, w wyniku czego „żaden z nich nie podał zbyt dokładnego opisu słonia.” Podobnie jak w przypadku innych dziedzin (biologii, socjologii, politologii), rozwiązanie mogłoby polegać na znalezieniu kompromisu pomiędzy redukcjonizmem a holizmem. W pracy zaproponowano ramowy model określający części składowe UE jako systemy: funkcjonalne (polityczne, prawne, gospodarcze), planistyczne (instytucje) i operacyjne (strukturę organizacyjną). Twierdzimy, że dzięki ustaleniu wzorców komunikacji pomiędzy tymi systemami będziemy w stanie zrozumieć istotę integracji europejskiej. Badanie przeprowadzono na podstawie teorii systemów społecznych Niklasa Luhmanna, z uwzględnieniem różnych pojęć i poglądów z zakresu ogólnej teorii systemów i cybernetyki.